

[Hagen Hagensen.]

sådan bemyndigelse til ministeren, idet vor stillingtagen fremover vil være afhængig af, hvilke planer regeringen kommer med, og som vi venter på.

Vi skal naturligvis ikke nu tage hul på den afslutningsdebat, vi skal have om nogle dage, men måske kunne der navnlig i disse dage og timer være grund til at spørge finansministret om, hvordan vore balance tal ser ud nu; det gælder både vores handelsbalance og betalingsbalancen, men det kan være, ministeren vælger at vente med at komme frem med noget herom indtil debatten om tillægsbevillingsloven.

Vi vil som sagt stemme for dette lovforslag. Vi har i betænkningen sagt, at vi ville tilkendegive vores stilling her under anden behandling; det være hermed gjort.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1. april 1975-31. marts 1976.

(Lovforslag nr. 244. Fremsat 30/4 76. Første behandling 11/5 76. Betænkning 19/5 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

§§ 1-27 og § 30
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til ejere af fiskerfartøjer.

(Lovforslag nr. 245. Fremsat 5/5 76. Første behandling 11/5 76. Betænkning 26/5 76).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til virksomheder inden for konsumfiskeindustrien.

(Lovforslag nr. 246. Fremsat 5/5 76. Første behandling 11/5 76. Betænkning 26/5 76).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes tekst, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Søren B. Jørgensen (S):

Der er til lovforslag nr. 245 om driftslån til ejere af fiskerfartøjer stillet et ændringsforslag om at ændre kautionsformen fra de nuværende 50 pct. tabskaution til 50 pct.

[Søren B. Jørgensen.]

selvskyldnerkaution. Socialdemokratiet kan, som det fremgår af betænkningen, støtte dette ændringsforslag. Dermed være ikke sagt, at den hidtidige tabskautionsform ikke har haft sin virkning. Det viser sig, at $\frac{2}{3}$ af de hidtidige lånsøgere ikke ville have kunnet opnå lån, såfremt statsgarantien ikke havde været til stede.

Spørgsmålet er imidlertid, om ordningen inklusive den aftale, som ministeren har fået med bankerne, har virket tiltrækkende nok. Af de 35 mill. kr., som statens garantitilsagn omfatter, er de knap 7 mill. kr. blevet udnyttet, og der er sikkert flere årsager til denne ringe udnyttelse. Pengeinstitutterne peger bl. a. på kautionsformen og mener, at en ændring til selvskyldnerkaution vil virke mere tiltrækkende. Tiden vil vise, om det holder stik.

Når vi ikke kan stemme for det enslydende ændringsforslag, som er stillet af SF til lovforslag nr. 246 om driftslån til konsumfiskeindustrien, er det, fordi vi her frygter konsekvenserne for andre garantiordninger, hvor der er mulighed for pantsikkerhed.

For fiskeindustrien gælder, at den råder over et kreditgrundlag i form af fast ejendom, maskiner, inventar osv., og som vil kunne benyttes som udgangspunkt for et krav om sikkerhedsstillelse. For kutterejerne er dette tilsvarende kreditgrundlag normalt ikke til stede.

SF har endvidere stillet et ændringsforslag gående ud på en rentesikringsordning til ejere af fiskerfartøjer. Det er et af de forslag fra SF, som vi tidligere har behandlet her i tinget, nemlig den 22. januar. Bl. a. af hensyn til de konsekvenser, som det også vil få for andre lignende ordninger, vil jeg på socialdemokratiets vegne anbefale, at man stemmer imod det.

Vi anbefaler altså at stemme for de af flertallet stillede ændringsforslag og stemme imod de af fremskridtspartiet og SF stillede ændringsforslag.

Karlskov Jensen (V):

Jeg vil gerne takke fiskeriministeren, fordi han har imødekommet det ønske, vi fra venstres side har fremsat, hver gang vi har haft disse lovforslag til behandling, nemlig ønsket om at få ændret kautionsfor-

men for kutterejerne til en selvskyldnerkaution for den statsgaranti, der er tale om.

Jeg har den opfattelse, at det vil være lettere for disse fiskere eller kutterejere at opnå de nødvendige lån, når det er en kautionsform, som man er mere fortrolig med, og jeg har også den opfattelse, at det vil være en lempeligere procedure, der kan gribes ind med, hvis der bliver tale om forsinkede terminsbetalinger o. lign. Det er jo et ændringsforslag, der er begrænset til lovforslag nr. 245, idet det ikke er med i lovforslag nr. 246, men vi vil fra venstres side nu følge de erfaringer, der gøres med lovforslag nr. 245, og hvis det viser sig, at det fungerer sådan, som vi håber, og hvis det viser sig, at konsumfiskeindustrien stadig har vanskeligheder ved at opnå de lån, de har behov for, vil vi, sådan som vi har udtrykt det i betænkningen, forbeholde os at vende tilbage til spørgsmålet vedrørende konsumfiskeindustrien.

Så skal jeg kun derudover sige, at det ændringsforslag, som SF har stillet vedrørende lovforslag nr. 245 om en rentesikringsordning, må vi afvise fra venstres side, og jeg vil afvise den med henvisning til, at der jo i august i fjor har været nedsat et udvalg, som har arbejdet med at kulegrave fiskeriets økonomiske vilkår og forhold. Når de endelige resultater af dette udvalgsarbejde foreligger, går jeg ud fra, det er regeringens hensigt at tage under overvejelse, hvilke lovgivningsmæssige initiativer det måtte afføde, sådan at vi får en lovgivning, der tager hensyn til alle de relevante forhold.

Tilsvarende vil jeg afvise — og jeg har jo sådan set begrundet det — ændringsforslagene fra SF vedrørende lovforslag nr. 246.

Vi vil ved tredje behandling stemme for begge disse lovforslag.

Erlendsson (FP):

Det ser efterhånden ud, som om ikke blot socialdemokratiet, men de fleste partier repræsenteret her i tinget mener, at det afgørende for erhvervene, hvad enten de er private eller offentlige, er, at de har mulighed for at låne penge. Det drejer sig ikke om at give dem mulighed for selvfinansiering, den har man jo ødelagt ved den voldsomme beskatning, man udsætter de private erhverv for. For ikke længe siden nedstemte man

[Erlendsson.]

vort lovforslag nr. 36, som tog særlig sigte på de konjunkturfølsomme erhverv, hvortil fiskeriet og fiskeindustrien hører, som skulle give dem mulighed for at samle kapital op og komme igennem de dårlige tider selvfinansierende.

Det er nu tredje gang, vi ser fiskeriministeren komme med disse forslag, og de bliver pyntet lidt hver gang. Vil man dog ikke være så venlig at låne på de betingelser, som staten nu tilbyder folk? Det er ligesom en ågerkarl, der først kommer med et meget ufordelagtigt forslag til den lånsøgende for så, når han siger: nej, det vil ruinere mig, det kan jeg ikke tillade mig, det tager hus og hjem fra mig, at sige: nå ja, nu pynter vi lidt på det, så vil du vel nok. Nej, han er stadig væk meget tøvende over for dette her, for han ved, han binder sig alt for hårdt.

Der til kommer, at de pengeinstitutter, som skulle låne pengene ud, efterhånden også er blevet ødelagt i en sådan grad gennem de indgreb, man har foretaget over for dem, at de ikke ser nogen fordel ved at give lån til erhvervsvirksomhederne. Man har lavet sparekasserne om til banker. Man ser, hvordan alle store banker dukker op med filialer overalt i landet: Den danske Bank har for nylig indviet sin 270. filial, og det er snart sådan, at der er et pengeinstitut på hvert gadehjørne. Alligevel bliver finansierungsproblemerne stadig større her i landet, og det er jo da mærkeligt. Det er mærkeligt, at låneloft og rentemarginalbestemmelser kan have en sådan virkning, men det er åbenbart en virkning, som disse bestemmelser har. Det viser sig, at de bankforretninger, bankerne nu er mest interesseret i, er at give byggelån til parcelhuse og at finansiere køb af biler og lystbåde. Men store engagementer i erhvervsvirksomheder har slet ikke den interesse, som de burde have, og som egentlig burde være bankernes største opgave her i landet. Så er det, staten træder til og siger: ja men vi skal have nogen til at finansiere disse erhvervsvirksomheder. Nu garanterer vi med tabskaution. Nej tak! Så med halv selvskyldnerkaution. Nej tak! Bankerne er ikke interesserede, de skal stadig væk tabe penge, hvis det ikke er en investering, som er uden risiko. De må ikke have risikobetonede engagementer.

Hvorfor ser man ikke, hvad det er, man er i færd med? Man er langt inde i oprettelsen af en statsbank. Der skal ikke mere tages hensyn til, hvilken bæreevne den pågældende virksomhed har, hvilke udsigter den har, hvilken dygtighed manden har. Der er stadig væk en risiko, som er for stor at tage på grund af rentemarginal og udlånsloft. Det er meget bedre at kunne give mange små lån til mange kunder og få deres indskud, end det er vove sig ud i større engagementer.

Vi har hørt tidligere fra fiskeriministeren, at han har forhandlet med pengeinstitutterne, dengang der endnu var tale om en tabskaution — og som gammel bankmand ved han naturligvis alt om, hvordan man skal føre sådanne forhandlinger — og han kom og fortalte os, at det nu var lykkedes ham at gøre pengeinstitutterne klart, at det var administrativt muligt at gennemføre lempeligere afvikling af nødlidende statsgaranterede lån, så at bankerne ikke fik en kedelig indstilling over for deres kunder, så de skulle komme og tage deres eksistensgrundlag fra dem.

Stadig tror jeg ikke, at disse lån har nogen stor betydning. Vi er imod, at bankvirksomhed skal overtages af staten, og det fører dette ind i. Vi mener, at bankvirksomhed skal være privat; det fungerer bedst på den måde. Derfor vil vi stemme imod begge disse lovforslag, og vi vil stemme imod de stillede ændringsforslag.

Svend Haugaard (RV):

Til gengæld tror det radikale venstre, at disse lån har en ganske stor betydning for erhvervene, og vi kan tiltræde det ændringsforslag, som flertallet har stillet til lovforslag nr. 245. Det er en forbedring, og det er i henhold til de ønsker, vi fremsatte ved første behandling. Vi har også udtrykt betænkelighed over for konsumfiskeindustriens tabskautionsordning, men vi har fået oplysninger, der giver en vis beroligelse og måske også viser lidt af de vanskeligheder, der kan være ved at ændre. Vi vil, som venstre gav udtryk for det, følge begivenhederne, se på forholdene og så senere tage stilling til, om ordningen virker tilstrækkelig tilfredsstillende.

Vi kan tiltræde begge lovforslag, som de nu foreligger.

Maigaard (SF):

De to lovforslag, vi behandler her, repræsenterer begge — eller i alt fald det ene — et vist fremskridt, beskedent, ikke særlig voldsomt, men dog en bevægelse i den rigtige retning i regeringens politik.

Vi har ment, at vi burde hjælpe til, når disse fremskridt skulle skabes, og derfor har vi denne gang foreslået, at man bl. a. rentesikrede lånene for fiskere — de lån, vi forhandler i dag. Vi har ikke, fordi vi gerne ville igennem med nogle konkrete resultater, ment, at det denne gang var rigtigt at stille forslag om rentesikring for industriens vedkommende. Vi mener i og for sig, det ville være rimeligt, men i håb om at kunne råbe tinget op, har vi begrænset os, men jeg har med glæde lagt mærke til, at i alt fald venstre og det radikale venstre vil overveje spørgsmålet for industrien, som jo netop vedrører de mange arbejdspladser, vi kan lave herhjemme, hvis vi bruger fiskeerhvervet i arbejdsløshedsbekæmpelsen, og derfor kommer vi tilbage til det.

Vi har samlet os om at lave en rentesikring for fiskerne, og vi har prøvet at give den en retning, idet vi mener, at den skal bruges til konsumformål, til at fremme konsumstrengen i dansk fiskeri og til forsøg. Hvad konsumfiskeriet angår, har vi gang på gang drøftet dets betydning; det er det, der er mest prisstabil, det er det, der giver de fleste arbejdspladser, det er det, der er økologisk rigtigt, og derfor synes jeg, det giver sig selv, at der er en offentlig interesse, en samfundsinteresse, i at fremme netop denne form.

Hvad forsøgene angår, vil jeg minde om, hvad fiskeriministeren sagde, sidste gang vi talte om disse ting her i tinget. Da jamrede ministeren sig over, at han kun havde sølle 165.000 kr. til forsøg, og at de alle var kastet ud i det kendte forsøg omkring blåhvillingen. Vi sagde til ham: ja men så vil vi godt hjælpe, lad os se nogle tal på bordet, lad os se nogle forslag, lad os se nogle bevilningsansøgninger, lad det komme ud over snakken, så kan vi se, om vi ikke kan finde veje og midler til at øge forsøgsvirksomheden. Det er jo helt urimeligt, at folk, der tager den lange vej f. eks. for at deltage i blåhvillingfiskeriet, skal gøre det for egen risiko, når der er en offentlig interesse i, at det fremmes. Nu har ministeren chancen, og

jeg håber sandelig, han vil leve op til sine ord om, at han gerne vil have flere penge til forsøgsfiskeri, hvis tinget vil det. Her ligger et forslag, og jeg går ud fra, at ministeren skrider frisk til.

Om ministeren må man i øvrigt sige, at han er at ligne, synes jeg nok, med partiet venstre, sådan som partiet venstre er blevet karakteriseret af det ærede medlem hr. Bertel Haarder. Hr. Bertel Haarder har jo sagt, at venstre kan sammenlignes med en elefant: den står tungt og drejer langsomt. Det synes jeg nok betyder, at vi må kunne bruge denne karakteristik om at stå tungt og dreje langsomt om fiskeriministeren, fordi han nu endelig har bevæget sig et stykke i spørgsmålet om at formulere en fiskepolitik. Det har været svært, det har taget lang tid, men elefanten drejer langsomt, lige så stille, vi kan se det alle sammen.

Det er disse lovforslag et udtryk for. Men jeg synes også, at Politiken den 21. maj kunne give meddelelser, som tyder på, at der er lidt mere fart på elefanten i dens drejning, end vi egentlig forestiller os. Den 21. maj meddelte Politiken, at bladet kunne offentliggøre det katalog, som regeringen havde lagt frem til en start på de indkomstpolitiske forhandlinger. Det var et meget spændende katalog, og dér så vi til vor glæde i alt fald i mit parti, at der sandelig også i de indkomstpolitiske forhandlinger var indlagt fiskeripolitiske spørgsmål. Politiken kunne meddele, at fiskeriministeren inden for sit område ville foreslå støtte til nyinvesteringer, lån af samme karakter som for skibskreditfonden.

Politiken meddelte endvidere, at der skulle støtte til unge fiskere, som skal overtage fiskerfartøjer, der skulle støtte til forbedringer af eksisterende fartøjer og virksomheder, og der skulle indføres en destruktionsordning for dårlige fiskerfartøjer, ligesom der skulle være produktivitetsfremmende foranstaltninger og bortfald af havneafgifter.

Jeg vil nu gerne spørge fiskeriministeren, fordi jeg gerne vil have et indtryk af, med hvilken fart elefanten drejer, om det er rigtigt, at disse spørgsmål indgår i regeringens overvejelser og måske kunne gå hen og blive regeringens politik inden for en overskuelig fremtid; i så fald ville jeg hilse det med tilfredshed.

[Maigaard.]

Så skal jeg endnu en gang konstatere — jeg vil ikke engang spørge om det, jeg synes, vi kan nøjes med at konstatere det — at hr. Erlendsson ikke har noget at bringe erhvervet, ikke har noget at bringe de fiskere, der har vanskeligheder eller får vanskeligheder. Fremskridtspartiets fiskeripolitik er sur galde, hverken mere eller mindre. Som bekendt kan man ikke fange mange fisk med sur galde, men det er det, hr. Erlendsson foreslår erhvervet.

Lowzow (KF):

Til de to lovforslag kan jeg kun sige, at der ikke er sket noget, der har ændret det konservative folkepartis stilling til dem siden førstebehandlingen, og derfor skal jeg nøjes med at omtale, hvordan vi vil stemme til de forskellige ændringsforslag. Da ændringsforslag nr. 1, 3 og 4 til lovforslag nr. 245 givet er en forbedring for dem, de virker for, skal vi undlade at stemme for dem, fordi vi jo stemmer imod lovforslaget som sådant. Alle de øvrige ændringsforslag vil vi stemme imod.

Til det sidste, der blev sagt af den foregående taler vedrørende tanker om forsøgsfiskeri, vil jeg sige, at her har vi fat i en linje vedrørende fiskeriet, som tiltaler det konservative folkeparti også i henhold til det, vi har sagt under de tidligere behandlinger af fiskerilovene; det er noget, der har en hensigt for en produktion og har noget fremtid i sig. Det er altså en linje, vi føler os helt anderledes tiltalt af end af de foreliggende lovforslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal undlade at tale om elefanter osv., men jeg kan da ikke bare mig for at komme med et hjertesuk over for fremskridtspartiet, som rejser land og rige rundt og fortæller om alt det gode, de vil for fiskerierhvervet, men stadig væk ikke vil noget for fiskerierhvervet. Det nytter jo i alt fald ikke noget i den øjeblikkelige situation at vedtage lovforslag nr. 36 [om påligning af indkomst- og formueskat til staten], for det kan i alt fald ikke virke i den øjeblikkelige situation.

Ellers skal jeg kun sige, at kristeligt folke-

parti tilslutter sig flertallets ændringsforslag til de to lovforslag, der her er tale om.

Fuglsang (DKP):

Kommunerne erklærede sig ved første behandling forbeholdent positive over for de to forslag, og vi mener stadig væk, at der er tilstrækkeligt behov for dem til, at vi kan stemme for dem.

Men vi tillægger dem ikke den helt store værdi. De er for os en, jeg kan godt sige nødhjælp og jo på ingen måde et udtryk for en fiskeripolitik eller noget, der ligner en sådan; det må vi stadig vente på, men vi hører jo somme tider rygter om, at der sidder en kommission og brygger på en sådan.

Vi kan støtte de to ændringsforslag, som er stillet af et flertal, om at erstatte tabskautionen med en selvskyldnerkaution, men derimod er vi adskilligt mere betænkelige, netop af de grunde vi nævnte ved første behandling, ved at stemme for det ændringsforslag, der er stillet af SF om, at staten til bankerne skal betale de renter, der ligger over de 6 pct. Det er ikke i den retning, vi i længden skal løse problemerne. Jeg kan ikke lade være med at tænke på noget i den retning, også på baggrund af den tale, hr. Erlendsson holdt. Den syntes jo mere at bygge på interessen for bankerne og det, han mener er deres velbærgede interesser, end netop for fiskerne; der er faktisk noget af det samme her. Det kan måske hjælpe fiskerne lidt til at få lån, som de ellers ikke kunne få, men dem, man garanterer, er jo i virkeligheden bankerne, og det synes jeg ikke kan være vores eller statens opgave.

Kurt Hansen (VS):

VS har ved flere lejligheder udtrykt vor stillingtagen til forskellige former for subsidieordninger og støtteordninger, og vi har også i forbindelse med diskussion af fiskerilovforslaget givet vor stilling til kende på dette område, så jeg skal ikke komme nærmere ind på det her.

VS kan ikke stemme for disse lovforslag ved tredjebehandlingen, og vi vil undlade at stemme til de stillede ændringsforslag. Det må være op til de partier, som vil tage det såkaldte ansvar eller mangel på samme for den fiskeripolitik, der lægges op til via disse lovforslag.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Jeg er glad for, at kommunisternes ordfører gav mig lejlighed til at fortælle, at det er netop den støtte, man vil give bankerne, som jeg er imod. Man hjælper ikke erhvervene, man støtter bankerne, på et tidspunkt, hvor man har berøvet dem en hel del af deres mulighed for at fungere på en naturlig måde.

På samme måde vil man støtte fiskerne, når man har berøvet dem muligheden for at fungere, ved at samle kapital op i et konjunkturfølsomt erhverv. Vi er ikke for en erhvervspolitik, som er lapperier, og som består i, at man giver statsstøtte, hver gang et erhverv, som har en for ringe likvid kapital til at modstå dårlige tider, kommer i vanskeligheder. Vi er for en langsigtet politik, der giver erhvervene mulighed for at overstå dårlige tider ved egne midler. Det er simpelt hen det, vores politik går ud på.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg vil gerne takke udvalget for arbejdet med de pågældende to lovforslag og takke de ordførere, der herfra har givet tilslutning til gennemførelse af lovforslagene.

Jeg har ikke mange bemærkninger at knytte til de taler, der er holdt. Måske en enkelt bemærkning til hr. Maigaard, som har foreslået, at man skulle indføre rentesikring, men kun til fiskere, der fisker med konsumformål. Jeg tror ikke, forslaget er velgennemtænkt, fordi 85 pct. af fiskeriet her i landet er ikke konsumfiskeri, men industrifiskeri, og det er fortrinsvis det, som har de økonomiske vanskeligheder. Vel, der er også konsumfiskere, som har økonomiske vanskeligheder, men de langt overstigende vanskeligheder har netop de fiskere, som er specialiseret i industrifiskeri, på grund af de meget lave priser på industrifisk og på fiske-mel. Derfor tror jeg ikke, forslaget er velgennemtænkt.

Når det drejer sig om blåhvillingfiskeriet, som hr. Maigaard nævnte, kan jeg sige, at vi i fiskeriministeriet på baggrund af visse forslag, der er rejst fra erhvervets side, har hele det problem til overvejelse i øjeblikket, og at vi i fiskeriministeriet naturligvis er seriøst interesseret i denne nye mulighed for fiskeri, som ikke hidtil er udnyttet af danske fiskere.

Hr. Maigaard er jo skolelærer og ved en hel masse om elefanter. Det kan godt være, elefanter drejer langsomt; men hvis de så samtidig i modsætning til hr. Maigaard benytter lejligheden til at tænke sig om, sker der jo ikke så meget ved det. Jeg har ikke læst Politiken af 21. maj, så det, hr. Maigaard refererede her, lød i mine øren meget fornuftigt, men da jeg ikke har læst avisen, ser jeg mig ikke i stand til at kommentere det herfra.

Maigaard (SF):

Jeg har mærket mig, at kommunisternes og fremskridtspartiets indvendinger mod vores ændringsforslag var de samme; det synes jeg er interessant, det bør man nok lægge mærke til. Jeg vil blot sige i alt fald til hr. Erlendsson, som jo årle og silde hævder, at han har en erhvervsvenlig holdning, at i erhvervslivet er der noget, der hedder omkostninger, hr. Erlendsson, og i den forbindelse er det sandelig ikke ligegyldigt, hvis man skal på den anden side Orkneyøerne for at fiske blåhvilling, om den kassekredit, der finansierer sagen, finansieres til markedsrenten eller til 6 pct. Jeg tror nok, at de fiskere, som har taget chancen og selv gjort en god indsats og også gavnet beskæftigelsen her i landet ved at tage ud og fiske disse blåvillinger, kender forskel på, om de skal betale markedsrente eller 6 pct. for deres kassekredit til de dyre omkostninger, der var ved det. Jeg vil altså blot minde hr. Erlendsson om, at der er noget, der hedder omkostninger, og at det i erhvervslivet ikke er et helt uvæsentligt problem, når man i øvrigt prøver at løse dets vanskeligheder.

Så vil jeg gøre hr. Fuglsang opmærksom på, at hvis vi prøver vores forslag f. eks. på blåhvillingforsøget, er det, vi vil, at sige: de mennesker, som tager den chance, de mennesker, som er med til at skabe arbejdspladser i land, når de kommer hjem, vil vi gerne hjælpe f. eks. med de store udgifter, de har til is, fordi de skal 30 dage tilbage, f. eks. til det grej, de skal have, når de skal fiske de nye ting, det har de ikke. Vi vil altså gerne med en rentesikring være med til at hjælpe, at ting af denne slags kan virke. Det skaber arbejdspladser i land; det kan hr. Fuglsang da ikke have noget imod.

Fiskeriministeren mente, at mit forslag ikke var velgennemtænkt; derimod mente

[Maigaard.]

han — han ville i alt fald fremsætte den formodning fra talerstolen — at den langsomt drejende elefant brugte tiden til at tænke sig om. Det kan der nu være to meninger om. Vi skal ikke sige, at fordi det er industrifiskerne, der har problemerne, er det dem, der skal have støtte. Vi skal sige: industrifiskerne, der har problemerne, skal have støtte til at omlægge til noget, der har en varig betydning, og også til noget, der kan give arbejdspladser på land. Det er det, der er tanken, og mens den store, tunge elefant langsomt drejer, synes jeg, den skulle overveje, om det er muligt at opretholde industrifiskeri i det omfang, vi har det nu, om ikke vi i tide skal se at få lagt om og derved bevare de arbejdspladser, der er.

Så spurgte jeg fiskeriministeren, om de forlydender, Politiken har fremlagt om, at man i de indkomspolitiske overvejelser havde en række fiskeripolitiske spørgsmål med inde i billedet, var rigtige. Fiskeriministeren så vanen tro op i loftet og sagde, at da han ikke havde læst avisen fra den dag, kunne han da ikke sige noget om det, men det lød da meget fornuftigt. Det glæder mig, at han synes, det lyder fornuftigt, det synes jeg også. Men fiskeriministeren må kunne meddele os, om man i de indkomspolitiske overvejelser har fiskeripolitiske tiltag med inde. Kan han ikke, fordi han ikke har læst avisen, så vil jeg gerne spørge økonomiministeren, som i Politiken den 21. maj får lagt navn til disse forslag, Hækkerups hemmelige katalog, kaldes det, om det virkelig er sådan. Det skulle glæde mig, om der i de indkomspolitiske overvejelser er fiskeripolitiske tiltag, om man har overvejet at lægge fiskeripolitikken om som et led i disse ting. Det må da være noget, offentligheden har krav på at få at vide. Det er da ikke noget, vi skal tiltuske os i en eller anden avis. Det må vi da kunne få besked på her i tinget, så derfor spørger jeg fiskeriministeren, og hvis han ikke kan bestride sin ressort, så spørger jeg økonomiministeren, som i alt fald i Politiken har lagt navn til denne stribe af forslag.

Fuglsang (DKP):

Det kunne jo være fristende sådan at fordybe sig i zoologien, når man kigger ud over det ærede ting her, men det skal jeg undlade.

Jeg vil derimod gerne tage noget andet med, og det er det med at dreje sig langsomt og tungt og dreje sig hurtigt. Man kan jo nemlig dreje sig så hurtigt, at man i nogen grad mister sansen for sted og orientering; det synes hr. Maigaard at have gjort, og det svækker argumentationen en smule.

Det er jo ikke sådan, at hr. Erlendsson og jeg har samme syn på forholdet mellem banker og fiskere. Deres problemer er jo ikke de samme. Vi er da enige om, at fiskerierhvervet af naturlige grunde, af samfundsmæssige grunde og en lang række andre grunde er et konjunkturfølsomt erhverv, men det kan man ikke sige om bankerne. De har en voldsom evne til at svømme ovenpå i en hvilken som helst situation, og derfor mener vi netop ikke, at vi på nogen måde skal være med til at støtte bankernes stilling. Det er fiskerne, vi skal støtte, og ikke andet.

Så vil jeg gerne sige én ting til. Det stilles sådan op her, at fordi vi kommunister ikke kan gå ind for SF's ændringsforslag, er det et udtryk for, at vi ikke ønsker at hjælpe fiskerne eller fiskeindustrien. Det er jo ikke tilfældet. Det er ikke et spørgsmål om enten/eller, men sagen er, at der ligger et ganske bestemt forslag, som vi, selv om vi ikke synes, det er helt tilfredsstillende, i hvert fald synes er bedre end det, SF har stillet, fordi SF's ser vi mere som en støtte til bankerne end til fiskerne, mens der er mere regulær støtte til fiskerne i det forslag, som vi altså vil stemme for.

Erlendsson (FP):

Det er en blandet fornøjelse at høre på hr. Maigaard, hver gang han udtaler sig om erhvervsøkonomi. Hr. Maigaard taler om omkostningerne, det er dem, der skal nedbringes. Er hr. Maigaard ikke klar over, at indkomstskatten er den største omkostning for erhvervslivet? Er hr. Maigaard ikke klar over, at gældssættelsen her i landet er øget parallelt med indkomstskatternes størrelse?

Det, som partierne nu går ind for at klare den situation, vi er i, som jo er vanskelig økonomisk set, er at forsøge at gøre dette samfund mere selvfinansierende. Det kan kun ske ved at nedsætte indkomstskatterne, og det igen kan kun ske, hvis man skærer ned på gratisydelse, som i de senere år er steget til enorme højder.

[Erlendsson.]

Må jeg minde om, hver gang der tales om støtte til erhvervslivet, at penge er ikke noget, som regner ned fra himlen eller kommer til os som u-landsgaver fra rigere lande med en mere fornuftig offentlig økonomi. Hver gang vi bevilger erhvervsstøtte, er det penge, som man skal hente hos skatteborgerne. Det er en ny omkostningsforøgelse, man derigennem får.

Med hensyn til bankers og fiskeres og fiskeindustriens forskellige forhold så er de i hvert fald ens på det område, at de skal alle sammen tjene penge. Vi går ikke ind for at støtte bankernes pengeindtjening gennem disse statsgaranterede lån. Vi går ind for at give dem mulighed for selv at tjene pengene, ligesom vi går ind for at give fiskerne mulighed for at fiske, men det skal jeg tale lidt mere om, når vi kommer til det næste punkt, nemlig saltvandsfiskeriloven.

Fiskeriministeren (*Poul Dalsager*):

Det skal kun være et par korte bemærkninger til hr. Maigaard, som siger, at vi skal give industrifiskerne støtte til at omlægge til konsumfiskeri. Her bliver jeg altså nødt til at sige, at vores muligheder for at fiske konsumfisk er ret så begrænsede, så hvis man forestillede sig en omstilling af den meget store industrifiskeflåde, vi har, til konsumfiskeri, så ville der kun være fisk til en måned eller to eller tre måneder om året. Vi har altså ikke mulighed for at anvise vor store industrifiskeflåde konsumfisk, fordi det rækker vore kvotaer som bekendt slet ikke til.

Det andet spørgsmål, hr. Maigaard rejste, var spørgsmålet, om industrifiskeriet i det nuværende omfang kan fortsætte. Det tror jeg faktisk ikke på at det kan. Jeg tror, at de internationale reguleringer vil blive skrappere i fremtiden. Uanset om vi kan lide det eller ej, uanset hvilken stilling Danmark tager i de forhandlinger, der skal føres, så tror jeg simpelt hen, at en reduktion af vores industrifiskeri og konsumfiskeri i de kommende år bliver en kendsgerning, vi ikke kan komme uden om, og det er måske de allervigtigste problemer, som dansk fiskeri står over for.

Endelig spørgsmålet om, jeg tror, det var et katalog, som hr. Maigaard havde fundet i Politiken. Jeg vil da gerne sige, at når rege-

ringen fremlægger en række punkter, som skal drøftes i sommerens løb om økonomisk politik, indkomstpoltik og erhvervspolitik, så er det da klart, at et så vigtigt erhverv som fiskeriet indgår i de overvejelser, som regeringen har gjort sig med hensyn til den fremtidige erhvervspolitik. Det er lige så klart, at der ikke er udarbejdet forslag fra regeringen, men der er nævnt en række punkter, som eventuelt kunne komme på tale i givet fald, nemlig at folketinget og folketingets partier skulle være indstillet på at føre en mere aktiv politik i forhold til erhvervslivet af hensyn til erhvervslivet selv og af hensyn til beskæftigelsen i den kommende tid.

(Kort bemærkning).

Maigaard (SF):

Jeg skal takke fiskeriministeren for svaret, og jeg forstår altså, at disse punkter er med i regeringens indkomstpoltiske overvejelser. Det synes jeg er væsentligt, også for fiskeripolitikken, for det betyder, at det, der hidtil har været fiskeriministerens standpunkt, nemlig at der ikke kunne laves fiskeripolitik, før fiskerikommissionen var færdig, nu er fraveget. Regeringen laver fiskeripolitik, selv om ingen regner med, at fiskerikommissionen er færdig i dette år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til ejere af fiskerfartøjer.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 124 stemmer mod 6; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3

vedtoges med 103 stemmer mod 21; 11 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1 til indledningen af teksten

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets tekst, således ændret, og ændringsforslag nr. 4 om indsættelse af en ny paragraf efter teksten, der bliver § 1, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til virksomheder inden for konsumfiskeindustrien.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 120 stemmer mod 11; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1 betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

Lovforslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 om indsættelse af en ny paragraf betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri.
(Lovforslag nr. 252. Fremsat 13/5 76. Første behandling 19/5 76. Betænkning 26/5 76).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Søren B. Jørgensen (S):

Der er her stillet 2 ændringsforslag, ét af fremskridtspartiet og ét af SF. Jeg vil gerne knytte et par korte bemærkninger til disse.

Først det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag: så tilflyder der mig jo her, som hr. Maigaard kommenterede det, mere galde til fremskridtspartiets løsning af fiskeriets problemer. Vi har jo før hørt under debatterne her, at det, man kalder kvoteringsdjevleskabet, skal forsvinde, hvilket jo ganske enkelt betyder anarki på vore fiskebanker, hvor det vil være den stærkes ret, der kommer til at gælde.

Samtidig med dette ved vi, at når kvoteringsordningen skal ophøre, skal indkomstskatten også afskaffes. Og så kommer som noget helt enestående efter min opfattelse det nye, der nu skal føjes ind, at det ved lov skal sikres, at der ikke må lovgives på fiskeriets område, uden at der er tilslutning fra fiskerierorganisationerne.

Det er efter min opfattelse noget ganske uheldigt, og her har jeg lyst til at spørge fremskridtspartiet: betyder det også, at den samme indstilling skal gælde over for alle andre erhvervsorganisationer, over for alle lønmodtagerorganisationer, at såfremt der ikke er tilslutning til et forslag, der vedrører disse organisationer, så skal det ikke fremsættes i folketinget?

Jeg kan ikke se andet, end at hvis det ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet, bliver vedtaget, er det en ganske betydelig forringelse af fiskernes kår. Og hvad er det, der vil ske? Der vil ske dette, hvis vi holder os til fremskridtspartiets opfattelse af saltvandsfiskeriloven, at den gælder kun på de 12 sømil, som fremskridtspartiet siger. Hvis man nu vedtager det, som fremskridtspartiet her foreslår, så betyder det simpelt hen, at ministeren vel nok kun har én mulighed, nemlig at godkende måske lavere kvotaer for fiskeriet fremover. Det, ændringsforslaget tilsigter, er simpelt hen at komme fiskerne i møde med højere kvoteringer dér, hvor vi ikke kan følge de kvoteringer, man internationalt bliver enig om.